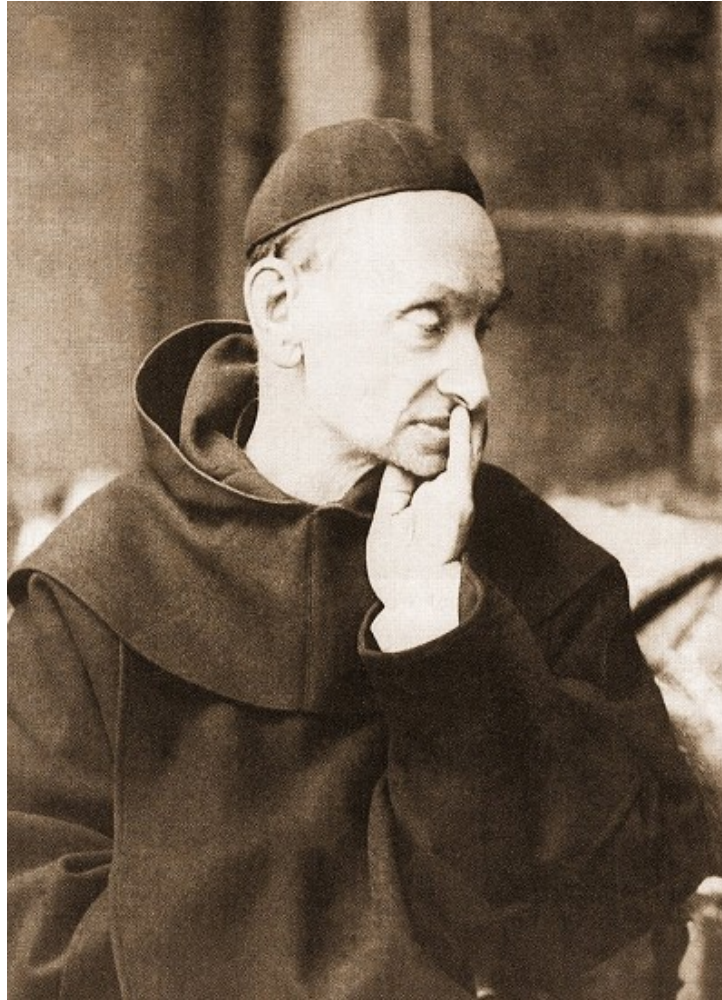

**Święty Rafał Kalinowski – patron ludzi skazanych na
martyrologię wschodu za walkę o wiarę i wolność oraz patron
Sybiraków**

Rafał od św. Józefa – Józef Kalinowski urodził się w rodzinie szlacheckiej 1 września 1835 r. w Wilnie. Połączona z umiłowaniem nauki i ojczyzny religijna atmosfera domu rodzinnego wpływa na edukację oraz przyszły duchowy rozwój Józefa. Po ukończeniu szkoły średniej w Wilnie poszukuje swojej drogi zawodowej, w końcu podejmując studia w słynnej Mikołajewskiej Akademii Inżynierskiej w Petersburgu. Kończy ją jako inżynier w randze kapitana sztabu w wojsku carskim.

Mimo że problematyka religijna zawsze go interesowała, w okresie studiów Rafał Kalinowski przeżywa kryzys wiary, objawiający się m.in. zaniechaniem przystępowania do sakramentów świętych oraz nieregularnym uczestnictwem we Mszy Świętej. Zmęczony dużym miastem uspokojenie widzi w pracy dla innych, w pochyleniu się nad bardziej – niż on sam – zagubionymi. Po przeniesieniu do Brześcia otwiera niedzielną szkołkę dla rzemieślników, skazanych na roboty w twierdzy. Z perspektywy lat dostrzega w przeżywanym kryzysie wiary łaskę, która przygotowała go na pojednanie z Bogiem. Po wielu latach poszukiwań, przemyśleń i pragnień, zdobył się na sakrament pokuty, co nastąpiło w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, w kościółku pomisjonarskim w Wilnie.

Wiosną 1863 roku Józef Kalinowski otrzymuje zwolnienie ze służby w wojsku carskim, o które usilnie zabiegał.

Na wieść o wybuchu powstania styczniowego mówi: „Ojczyzna nie krwi, ale potu potrzebuje”. Widząc jednak innych gotowych do walki, czuje się zobowiązany także być gotowym, by oddać swoje życie za Ojczyznę. W wieku 28 lat przyłącza się do powstania, obejmując w Wilnie stanowisko naczelnika Wydziału Wojny w Wydziale Wykonawczym Litwy. Aresztowany 24 lutego 1864 r. jako przestępca pierwszej kategorii zostaje skazany na śmierć. Wyrok zamieniono na dziesięć lat zesłania w Usolu na Syberii w okolicach Irkucka.

Zesłanie, porównywane często przez Kalinowskiego ze śmiercią cywilną, ciągle niepewność jutra i walka o przetrwanie – nie zamknęły go w sobie i w kręgu własnych spraw. Pielęgnuje chorych, naucza dzieci zesłańców, kontynuuje w czasie uwięzienia rozpoczęte po spowiedzi prywatne studium teologii. Staje się ostoją i podporą duchową katorżników, pomagając ks. Stulgińskiemu w konspiracyjnych nabożeństwach. Duchowa przemiana staje się dominantą wszystkich jego poczynań i pragnień. Coraz głębiej myśli o oddaniu się służbie Bogu. Pobyt w Usolu uważa za łaskę miłosierdzia Bożego – czas, który zdecydował o jego przyszłości w ziemskiej wędrówce.

W umysłach zesłanych w XIX w. Polaków zachowało się powszechne przekonanie o nieskazitelności jego charakteru i świętości. Inwokacja litanijna Sybiraków rozpoczynała się słowami: „Przez modlitwy Kalinowskiego – wysłuchaj nas Panie!”. Uwrażliwienie Józefa Kalinowskiego na potrzeby drugiego człowieka, szczególnie uwydatnione w czasie pobytu na Syberii, będzie mu towarzyszyło przez całe życie.

Decyzja o umorzeniu zesłania zastaje go w 1874 r. w Smoleńsku – ostatnim etapie jego syberyjskiej tułaczki.

Po odbyciu katorżniczej zsyłki – z uwagi na carski zakaz powrotu do Wilna i rodziny – udaje się do Paryża. Obejmuje tam obowiązki wychowawcy późniejszego sługi Bożego – Augusta Czartoryskiego, syna przywódcy emigracji polskiej.

W roku 1877, w wieku 42 lat wstępuje do Zakonu Karmelitów Bosych w Gratzu w Austrii i podejmuje studia teologiczne na Węgrzech. W Czernej niedaleko Krakowa, już jako ojciec Rafał, otrzymuje 1 stycznia 1882 r. święcenia kapłańskie. W roku 1892 zakłada, a następnie prowadzi Niższe Seminarium Duchowne Karmelitów Bosych w Wadowicach, które staje się z czasem głównym źródłem powołań karmelitów na ziemiach polskich.

Zjednoczony głęboką modlitwą z Bogiem kapłan, oddany współbraciom i siostrzom z Karmelu przełożony, niestrudzony więzień konfesjonału umiera w opinii świętości 15 listopada 1907 roku w wadowickim klasztorze. Zostaje pochowany 20 listopada na zakonnym cmentarzu w Czernej.

Urzędowe otwarcie procesu beatyfikacyjnego ojca Rafała Kalinowskiego nastąpiło w Krakowie w 1934 roku. Do chwały ołtarzy wyniósł go Jan Paweł II 22 czerwca 1983 roku w Krakowie przez beatyfikację. 17 listopada 1991 roku w Rzymie, następuje uroczysta kanonizacja, z ustanowieniem wspomnienia liturgicznego na dzień 20 listopada, jako patrona ludzi skazanych na martyrologię wschodu za walkę o wiarę i wolność.

W roku 1990 osoba błogosławionego Rafała Kalinowskiego zostaje zgłoszona na patrona zesłańców do Zarządu Głównego Związku Sybiraków. I Krajowy Zjazd Związku Sybiraków, odbyty w roku 1991 w Modlinie, popiera wniosek oddziału krakowskiego i stosowną uchwałą uznaje, że św. Rafał – oficer, powstaniec styczniowy, syberyjski katorżnik, wychowawca i kapłan – jest szczególnie bliski tym, którzy własną postawą udowodnili swój patriotyzm, walcząc w obronie wiary, wolności i honoru Polaka.

Święty Rafał Kalinowski przypisywał historii ważną rolę wychowawczą, o czym świadczą Jego słowa: „Biada narodowi, który o zachowanie (pamiętek) przeszłości się nie stara; wyrok zguby wówczas dla siebie pisze”.

Dla współczesnych stał się święty Rafał – jako powstaniec i Sybirak – świetlanym świadectwem historii własnego narodu. Dlatego Stowarzyszenie Pamięci Zesłańców Sybiru z Wrocławia popiera starania o nadanie imienia Świętego Rafała Kalinowskiego Sanktuarium Golgoty Wschodu. Powołał je do życia śp. Ojciec Stanisław Golec, w parafii pw. NMP Matki Pocieszenia, przy ul. E. Wittiga 10 we Wrocławiu. O ten patronat od 2008 r. ubiegają się kombatancki dotknięci martyrologią wschodu, zrzeszeni w Sanktuarium Golgoty Wschodu. Na jego terenie prowadzone są lekcje historii dla młodzieży szkolnej oraz zwiedzających. Stowarzyszenie Pamięci Zesłańców Sybiru pragnie też, dla rozpropagowania kultu św. Rafała, patrona ludzi dotkniętych golgotą wschodu, zainicjować ogólnopolskie Msze św. wypominkowe za wstawiennictwem św. Rafała, w dniu 20 listopada, w intencji pomordowanych, zmarłych i żyjących obrońców Ojczyzny, Wiary i Honoru.

Stowarzyszenie Pamięci Zesłańców Sybiru
we Wrocławiu

Uchwała z dnia .. października 2011 roku